

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, kterou podal Curtea de Apel Braşov (Rumunsko) dne
30. dubna 2024 – trestní řízení proti P.P.R.**

(Věc C-318/24, Breian ⁽¹⁾)

(C/2024/4084)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Braşov

Osoba, na kterou byl vydán evropský zatýkací rozkaz

P.P.R.

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 15 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584, ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299 ⁽²⁾, vykládán v tom smyslu, že pravomocný rozsudek o rozhodnutí vykonávajícího justičního orgánu o odmítnutí předání vyžádané osoby má vůči jinému vykonávajícímu justičnímu orgánu jiného členského státu účinky překážky věci pravomocně rozsouzené, anebo má být vykládán v tom smyslu, že nebrání [opakovanému] podání žádosti o předání na základě téhož evropského zatýkacího rozkazu, pokud byly odmítnuty skutečnosti bránící výkonu předchozího evropského zatýkacího rozkazu, nebo pokud rozhodnutí o odmítnutí vykonat tento evropský zatýkací rozkaz nebylo v souladu s unijním právem, za předpokladu, že výkon nového evropského zatýkacího rozkazu nevede k porušení čl. 1 odst. 3 rámcového rozhodnutí 2002/584 a opakování žádosti o předání je přiměřené, a to v souladu s výkladem rámcového rozhodnutí 2002/584 provedeným rozsudkem ze dne 31. ledna 2023, [Puig Gordi a další (C-158/21) (bod 141 a odpověď na šestou předběžnou otázku)]?
- 2) Lze čl. 1 odst. 3 rámcového rozhodnutí 2002/584, ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299, ve spojení s čl. 47 druhým pododstavcem Listiny základních práv Evropské unie vykládat v tom smyslu, že vykonávající justiční orgán nesmí odmítnout vykonat evropský zatýkací rozkaz [vydaný pro účely výkonu trestu], jestliže v rámci přezkumu povinnosti dodržovat lidská práva v řízení o výkonu evropského zatýkacího rozkazu, pokud jde o právo na spravedlivý proces z hlediska požadavku na soud zřízený zákonem, který je stanoven v čl. 47 druhém pododstavci Listiny, byly zjištěny nesrovnalosti při skládání slibu členy soudního senátu, [který vydal odsuzující rozsudek], aniž byl zpochybněn zásah jiných orgánů veřejné moci do procesu jmenování soudců?
- 3) Lze čl. 1 odst. 3 rámcového rozhodnutí 2002/584, ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299, ve spojení s čl. 47 druhým pododstavcem Listiny základních práv vykládat v tom smyslu, že v situaci, kdy osoba, na kterou byl vydán evropský zatýkací rozkaz, tvrdí, že její předání vystavujícímu členskému státu by vedlo k nedodržení jejího práva na spravedlivý proces, nemůže existence rozhodnutí Komise pro kontrolu spisů Interpolu, které se přímo týká situace této osoby, sama o sobě odůvodnit odmítnutí vykonávajícího justičního orgánu vykonat dotčený evropský zatýkací rozkaz? Může naproti tomu takové rozhodnutí tento justiční orgán spolu s dalšími skutečnostmi zohlednit za účelem posouzení existence systémových či celoplošných nedostatků ve fungování soudního systému tohoto členského státu nebo nedostatků ovlivňujících soudní ochranu objektivně určitelné skupiny osob, k níž uvedená osoba patří?

⁽¹⁾ Název projednávané věci je fiktivní. Neodpovídá skutečnému jménu žádného z účastníků řízení.

⁽²⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2002/584 ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. 2002, L 190, s. 1), ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299 ze dne 26. února 2009 státy (Úř. věst. 2009, L 81, s. 24).

- 4) Lze rámcové rozhodnutí 2002/584, ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299, vykládat v tom smyslu, že nebrání opětovnému podání žádosti o předání osoby vyžádané na základě téhož evropského zatýkacího rozkazu, [jehož výkon byl původně odmítnut] vykonávajícím soudem členského státu, k jinému vykonávajícímu soudu jiného členského státu, pokud vystavující justiční orgán sám konstatuje, že předchozí rozhodnutí o odmítnutí výkonu evropského zatýkacího rozkazu nebylo v souladu s unijním právem, ať už v důsledku stávající soudní praxe Soudního dvora nebo pouze v důsledku skutečnosti, že Soudnímu dvoru byla předložena předběžná otázka týkající se výkladu unijního práva použitelného v této věci?
- 5) Umožňují zásada vzájemného uznávání stanovená v čl. 1 odst. 2 rámcového rozhodnutí a zásady vzájemné důvěry a loajální spolupráce stanovené v čl. 4 odst. 3 prvním pododstavci SEU, ve spojení s potřebou zajistit účinnou soudní ochranu práv osob zúčastněných na řízení, to vše i s ohledem na články 15 a 19 rámcového rozhodnutí 2002/584, aby se justiční orgány vystavujícího členského státu (vystavující soud [zastoupený] přímým zástupcem nebo na výzvu tohoto soudu jinými justičními orgány, jako je stýčný soudce, národní člen Eurojustu nebo státní zástupce vystavujícího členského státu) přímo účastnily, s předkládáním návrhů, důkazů a [účasti] na soudních jednáních, soudního řízení o výkonu evropského zatýkacího rozkazu vedeného vykonávajícím justičním orgánem, i využily opravného prostředku proti rozhodnutí o odmítnutí předání – za předpokladu, že je opravný prostředek k dispozici, a v takovém případě v souladu s vnitrostátním právem vykonávajícího členského státu – na základě zásady rovnocennosti a v souladu s ní?
- 6) Lze čl. 17 odst. 1 SEU týkající se úkolů Komise vykládat ve světle rámcového rozhodnutí 2002/584 v tom smyslu, že úkoly Komise spočívající v podpoře obecného zájmu Unie přijímáním vhodných podnětů za tímto účelem a úkoly spočívající v zajištění dohledu nad uplatňováním unijního práva mohou být vykonávány v oblasti evropského zatýkacího rozkazu, a to i na žádost justičního orgánu, který vystavil evropský zatýkací rozkaz, pokud se tento justiční orgán domnívá, že odmítnutí vykonávajícího justičního orgánu vykonat evropský zatýkací rozkaz by vážně ohrozilo zásady vzájemné důvěry a loajální spolupráce, aby Komise zcela nezávisle přijala opatření, která považuje za nezbytná v souladu s těmito úkoly?
- 7) Lze čl. 1 odst. 3 rámcového rozhodnutí Rady ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, ve spojení s článkem 4 Listiny základních práv Evropské unie o zákazu nelidského nebo ponižujícího zacházení, vykládat v tom smyslu, že při zkoumání podmínek vazby ve vydávajícím členském státě vykonávající justiční orgán nemůže odmítnout provedení evropského zatýkacího rozkazu na základě informací, na které nebyl vystavující justiční orgán upozorněn a ke kterým tento neměl možnost poskytnout dodatečné informace podle čl. 15 odst. 2 a 3 rámcového rozhodnutí a dále vykonávající justiční orgán nemůže uplatňovat vyšší standard, než jaký požaduje Listina, aniž přesně specifikoval pravidla, na která odkazuje, zejména pokud jde o požadavky týkající se vazby, jako je příprava „přesného plánu výkonu trestu“, „přesná kritéria pro stanovení zvláštního režimu výkonu“ a záruky týkající se nediskriminace z důvodu „obzvláště jedinečné a choulostivé situace“?